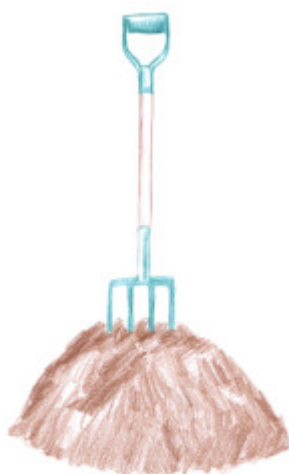

Největší touha otroka

 litterate.cz/nejvetsi-touha-otroka

Vidlák

1 ledna, 2023

O uplynulém víkendu jsem se byl trochu nadýchat svobodného vzduchu. Zajel jsem si do svých rodných západních Čech mezi uhelné doly za rodinou. Navíc bylo zapotřebí, potkat se s bratrem a domluvit se, jak budeme s blogem pokračovat dál. Přeci jenom, je to už pět let, co si brácha jednou večer sedl k počítači a na první dobrou vysypal Vidlákovy kydy, které se dál už nijak výrazně neměnily. Tehdy mě četlo s bídou pár desítek lidí.

Od té doby se hodně změnilo, ale nikdy si nepřestanu vážit svých prvních čtenářů a diskutérů. Stejně tak si nikdy nepřestanu vážit svého prvního učitele Vlka z [vlkovobloguje](#). Tenkrát jsem byl malý blogger a díky tomu jsem dělal malé chyby. Když jsem měl dvě stě čtenářů a o sto z nich jsem přišel, tak to na věci nic neměnilo. Dneska by mi takový sešup už hodně vadil. A tak samozřejmě musím poděkovat i vám všem, co mě čtete a jste shovívaví k mým současným omylům či chybám. Vždycky zůstanu jen člověkem se všemi slabostmi běžného lidského života a nikdy nebudu umět nic víc, než psát o tom, jak přemýšlím nahlas. Nikdy pro vás nebudu moci udělat nic víc, než vám nasvítit jeviště tohoto světa z jiného úhlu, než kam míří velké reflektory majnstrýmových médií. A nikdy nebudeme vědět dopředu, zda v tom temném koutě opravdu najdeme něco důležitého, nebo jen bezcenné haraburdí.

A tak vám takto opožděně přeji vše nejlepší do roku 2023 a moc si přeju, aby se nestalo nic z toho, čeho se bojím, že nastane.

Dnes budu trochu osobní a chci složit hold mé rodině a mým přátelům, které jsem před skoro jedenácti lety zanechal tam u Sokolova. Oni jsou totiž úplně normální... Nikdo z nich neměl potřebu se písemně a veřejně vymezovat proti tomu, co zde na blogu dělám. Nikdo neměl pocit, že moje činnost je něco tak odpudivého a odporného, že se to prostě nemůže jen tak přejít a je nutné zaujmout patřičně hlasitý odsudek.

Ne, všichni se mnou nesouhlasí. Ale znovu jsem si uvědomil ten rozdíl, který panuje tam v té původně vysídlené sudetské krajině, kde nikdo nemá hluboké kořeny v porovnání se svým blízkým okolím na Moravě. Oni tam jsou prostě svobodnější. Teď je to právě pět let, kdy žena mého bratra řekla, že bude volit za prezidenta Jiřího Drahoše a její okolí, které bylo z devadesáti procent zemanovské, to nechalo naprosto chladnými. Je svoboda, vol si koho chceš. Debata o výhodách Zemana či Drahoše nebyla nijak vyhrocená, došlo na pár špiček a vtípků, že švagrová pochází z hentej Prahy a tam to mají prostě jinak...

Ve stejné době jsem já řekl, že budu volit Zemana a leckdo z mého drahošovského okolí měl okamžitě spoustu důvodů mi vysvětlit, jak hluboce se mýlím, jak svojí volbou přispívám k totalitě a když jsem schopen volit něco tak odporného, jako je Miloš Zeman, tak musím být také mimořádně odporný.

Dnes musím konstatovat, že za posledních pět let se doba řádně pohnula kupředu. Tam na sokolovsku jsou moji přátelé otevřenější než byli a jsou schopní mnohem upřímnější diskuse... a zde ve Vidlákově jsou moji (bývalí) přátelé mnohem militantnější. Jet na demonstraci, to je totalita, volit Babiše, to je totalita, uznávat Rusku právo na bezpečnostní otázky, to je kolaborace, vymezit se vůči

mému psaní a hlasitý veřejný odsudek, to je spravedlivý trest... a samozřejmě proti takovým jako já, je zapotřebí zakročit klidně pomocí policie i soudů.

Vlastně bylo velmi prozíravé, abych si svůj život zařídil tak, abych od nikoho ve svém okolí raději nic nepotřeboval a spíše ostatní potřebovali něco ode mě. Nechtěl bych teď být závislý na tom, že některý soused má něco, bez čeho se neobejdu a on by teď usoudil, že jsem dostatečně odporný na to, aby měl právo mi odepřít to, co jsme deset let ve vzájemné shodě a výhodě sdíleli. V zemědělství potřebujete kupu věcí, které použijete za rok jen několikrát na chvíli a jedna stačí pro celou ulici. Dneska jsem rád, že jsem si to raději pořídil všechno a půjčoval to jiným, než abych byl závislý na někom, kdo teď už ví, že jsem odpudivá figura.

Ale takhle to bylo i při poslední prezidentské volbě. Když někde řečnil Zeman, tak nám pravdomluvní novináři přinášeli desítky reportáží o tom, jak zemanovi odpůrci mávají červenými kartami a trenýrkami, jak pískají, křičí a všemožně ruší to, co chce Zeman svým příznivcům říct. Když někde řečnil Drahoš, tak ti zlí, hloupí a nenávistní Češi nechali Drahoše na pokoji. Nikdo ho nerušil, nikdo nepískal, nikdo mu nebránil v konání kampaně. Nebudeme tě volit profesůrku, jsi pro nás želé a ne kandidát, ale kecej si co chceš, jak je ti libo. Máme demokracii.

Opět jsme se posunuli... Na Babiše už pravda a láska nasazuje křičící matky s malými dětmi na ramenou, aby měly před ochrankou štít v podobě nevinnosti. Případně pošlou autistické dítě, které vypadá dospěle, aby nic netušíc dělalo bordel a neštítí se ani zneužít jeho vlastního nemocného syna.

Vy, co si dneska myslíte, že to Babišovi patří, protože dělal covidová opatření, tak si především uvědomte, že když to použili proti jednomu z nejbohatších lidí v této zemi, tak s vámi se nikdo párat

nebude. Tušl, Čermák, Netík a další by mohli povídat, jak u nás vypadá svoboda slova a jak málo platné je, že to máme napsané v ústavě.

Víte, proč to tak je? Protože největší touhou otroka není svoboda, ale mít také svého otroka. Největší touhou všech těchto lepšolidí není svobodná země, ale prostě jen chtějí vyhrát a pak se udržet nahoře. Když byli kmáni, tak nechtěli svobodu. Jen chtěli být páni. A jakmile se jimi stali, přestala je zajímat jakákoliv jiná svoboda, kromě té jejich.

Podívejte se na předvolební kampaně jednotlivých politiků, ale nedívejte se na jejich příznivce, sledujte jejich odpůrce a hned poznáte, kdo je tu pro demokracii a kdo tu klidně znovu zavede diktaturu, jen když bude ta jeho. Nejde o Pekarovou osobně, ani o TOP09, nejde o ODS či Fialu. Jde o lidi, kteří je volí a bez jediného uzardění jim klidně dovolí, aby nás zavřeli a cenzurovali. Fiala a jeho skvadra zavádějí Klímovský absolutismus, protože dobře vědí, že s tím jejich voliči nebudou mít žádný problém a jejich protektory to potěší.

Neviděl jsem nikde nějaké lidi od SPD, kteří by rozkopávali předvolební stánek Pekarové Adamové. Ale znám lidi od pravdoláskařů, kteří se kopáním do stánků SPD dokonce chlubí na fejsbůku a mají pocit, že to přispívá k demokracii. Neznám nikoho od Babiše, který by Minářovi bránil dělat demonstrace a tvrdil by, že taková demonstrace je znakem totality. Ale znám spoustu lidí, kteří přesně tohle řekli o Vrábelově demonstraci. Kterí mi do očí říkali, že právo na takovou demonstraci je totalitní praktika.

Znám jistého starostu Řeporyjí a jednoho aktivistu s polským jménem, kteří toho řekli víc než Netík, Tušl a Čermák dohromady, ale nikdy je nikdo nepopotahoval, nikdo proti nim nezahájil trestní řízení a žádný prokurátor se je nesnažil dostat za katr. Ale viděl jsem příliš zblízka, jak je možné být cemperován za přemýšlení nahlas.

Včera si tak sedím u bráchy i s dalšími kamarády a jen tak plácnu do kruhu, že mám v poslední době ohromnou chuť se vrátit tam mezi doly a výsypky, protože ve Vidlákově se to teď může jediné zhoršovat... Ani jsem to nedořekl a už začali všichni hledat volné domy, hned našli jakýsi starý dvůr u Mariánských lázní – bývalou hospodu a penzion, kde bych přece taky mohl taky dělat henty zabijačky, líp by se mi tam vešli hosti... vlastně by to doopravdy vypadalo jako dům, kde Benjamin Franklin pekl Spojené státy americké... to přece chceš, Vidláku, ne? A dokonce začali vymýšlet, jak to udělat, aby se na to našly peníze... Že by tam třeba měli také kousek podílu, apod, apod.

Ne, už dávno nelítám na obláčku. Něco jiného bylo přestěhovat se na Moravu se dvěma malými dětmi, co ještě nechodily do školy a něco jiného by bylo se odstěhovat z Moravy s pěti dětmi a jednou schovankou, které jsou všechny školou povinné a ta nejstarší už dělá střední školu, která ji doopravdy baví. Je rozdíl rekonstruovat malý dům pro rodinu a rekonstruovat skutečný penzion. Je rozdíl dělat doma něco, co jsem se naučil a nebo provozovat turistický byznys o kterém nevím vůbec nic. Ale bylo moc hezké to slyšet od lidí, od kterých jsem už deset let pryč a mohl bych jim být naprosto ukradený.

Přeju vám do roku 2023 takové kamarády, jako mám v západních Čechách. Před kterými mohu nejenom říci, že budu volit Babiše, ale před kterými bych klidně mohl říct, že budu volit Nerudovou a svět by se nezbořil. Nikdo by mi neodepřel zapůjčit svůj dvoukolák. A přeju nám všem, aby se tady na Kydech stále dalo říci, že je Babiš dobrej i že není dobrej. Aby se tady dalo říci, že volba Bašty je správná, ale také to, že je to vyhozený hlas. Tohle je totiž skutečná svoboda. Svoboda myslet a mít možnost to vyslovit nahlas. Svoboda volit různé cesty a měnit své názory. Svoboda přesvědčovat a nechat jiné, aby je přesvědčovali o něčem jiném.

Všechno ostatní je touha otroků, mít jednou také své otroky.

